

خبر

خاتون بيم دوباره برخاست؛

بازگشت شیر زنان ایران به نبض آسیا

خاتون بيم پس از لغزشی کوتاه، دوباره شمشیر از نیام کشید؛ تیمی که گویی از دل کویر برخاسته تا در میدان آسیا غبار شکست را بتکاند و با یک پیروزی ناب، خودش را دوباره در چرخه امید و صعود زنده کند.

به گزارش فارس، تیم فوتبال خاتون بيم در دومین دیدار خود از مرحله گروهی لیگ قهرمانان زنان آسیا ۲۰۲۵، با نمایشی منظم، جنگنده و امیدوارکننده، موفق شد ۱ بر صفر از سد تیم نسف ازبکستان عبور کند و نخستین سه امتیاز خود در این رقابت‌ها را به دست آورد.

نماینده ایران که در نخستین مسابقه مقابل تیم بنگلادش نتیجه را واگذار کرده بود، با این پیروزی دوباره نبض صعود را در دستان خود گرفت و به جمع مدعیان گروه بازگشت.

خاتون بيم روز یکشنبه در سومین و حساس‌ترین دیدار مرحله گروهی، مقابل ووهان چین، میزبان رقابت‌ها صف‌آرایی خواهد کرد؛ دیداری که می‌تواند مسیر آسیایی نماینده پرافتخار فوتبال بانوان ایران را تعیین تکلیف کند.

کسی در بیمارستان کار کرده باشد می‌داند که بدون آمپول مورفین یا پتیدین نمی‌توان کار کرد. پیش‌تر بسیاری از مواد اولیه این داروها از افغانستان وارد می‌شد و در کارخانه‌های داخلی تولید می‌شد، اما اکنون این مسیر محدود شده است. با وزیر بهداشت افغانستان صحبت کرده‌ام؛ مسئولان آن کشور گفته‌اند جابه‌جایی مواد اولیه نباید انجام شود، اما باید قانونی و چارچوبی تعیین شود تا بتوانیم در داخل کشور کشت و تولید کنیم. هر جایی که آب و زمین مناسب باشد، با حساب و کتاب و تحت کنترل دقیق مسئولان انتظامی و قضایی، باید خودمان تأمین کنیم. این موضوع نیازمند توجه جدی است.

وزیر بهداشت در بخش دیگر سخنانش به یکی از مزیت‌های مهم کرمان در حوزه سلامت روان اشاره کرد و افزود: «استان کرمان پنج مرکز سراج، یعنی مراکز تخصصی آسیب‌های اجتماعی و روانی دارد که دو مرکز در شهر کرمان و سه مرکز در بافت، زرنده و شهر بابک فعال هستند. هفته گذشته از سازمان WHO در بازدید از این مراکز پیشنهاد دادند که این مدل در همه کشورها توسعه یابد تا مراکز برای رسیدگی به مشکلات روانی و اجتماعی در تمام نقاط دنیا ایجاد شود.»

وی با تأکید بر اهمیت توسعه این مراکز گفت: «توسعه چنین مراکزی می‌تواند به پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی و ارتقاء سلامت روانی مردم کمک کند و یک نقطه قوت برای استان کرمان محسوب می‌شود.»

ظفرقندی به ظرفیت تخت‌های درمانی استان نیز اشاره و بیان کرد: «در حال حاضر حدود ۴۳۰۰ تخت درمانی در استان کرمان وجود دارد و امیدواریم تا یکی، دو سال آینده این رقم به ۶۰۰۰ تخت افزایش یابد. تاکنون ۱۵۴۰ تخت جدید در حال راه‌اندازی است.»

وزیر بهداشت اظهار کرد: «تا پایان سال جاری ۲۲ پروژه درمانی با اعتبار ۱۰۰۰ میلیارد تومان در استان اجرا می‌شود که ۱۵۰ تخت به ظرفیت کرمان اضافه خواهد کرد. همچنین برای یک سال آینده برنامه‌ریزی شده که سه همت برای تکمیل پروژه‌های استان اختصاص یابد.»

پرسنل، پرستاران و پزشکان کمترین آسیب را از بدهی‌ها ببینند، افزود: «متوسط بدهی ما حدود شش ماهه است.»

وی وضعیت پرداخت‌ها در بیمه تأمین اجتماعی را نیز رویه بهبود توصیف کرد و گفت: «کرمان به دلیل وجود معادن و کارخانه‌ها ارزش افزوده بالایی دارد و تأمین اجتماعی هم از اسفند پارسال تاکنون پرداخت‌های خوبی داشته است. ما موضوع را با سران سه قوه مطرح کردیم و ۷۰ همت تصویب شد. این مبلغ باید در قالب اوراق اجرائی شود و به بورس برود.»

وزیر بهداشت ابراز امیدواری کرد: «با انجام این مراحل، فشارهای مالی بر بخش درمان کاهش یابد و روند پرداخت‌ها پایدارتر شود.»

ظفرقندی بخش دیگری از سخنان خود را به حوادث جاده‌ای اختصاص داد و گفت: «انتظار ما این است که با همکاری هم حوادث جاده‌ای را کم کنیم. بخشی از این موضوع به نیروی انسانی مربوط است و بخشی به نظارت. در همه دنیا نقش پلیس بسیار مهم است. اگر اتوبوسی ظرفیت ۳۰ نفر دارد اما ۵۶ نفر سوار می‌کند، باید قاطعانه برخورد شود. این‌ها مرگ‌ومیرهای قابل پیشگیری است؛ سالی ۲۰ هزار جوان از دست می‌دهیم و از طرفی تلاش می‌کنیم با مراکز باروری ۲۰۰۰ تولد بیش‌تر داشته باشیم.»

ظفرقندی با اشاره به تلاش‌های استان کرمان افزود: «در این استان اقدامات خوبی برای اصلاح نقاط حادثه‌خیز انجام شده است.»

وزیر بهداشت همچنین مزیت‌های ویژه کرمان در حوزه داروهای گیاهی را یادآور شد و افزود: «برخی داروهای گیاهی فقط در کرمان تولید می‌شود و این می‌تواند یک سرمایه باشد.»

وی درباره همکاری‌های بین‌وزارتی برای توسعه گردشگری درمانی نیز گفت: «در زمینه توریسم سلامت با وزیر گردشگری جلساتی داشته‌ایم و به نتایج خوبی رسیده‌ایم. امیدواریم به‌زودی عملیاتی شود.»

ظفرقندی در بخش دیگری از سخنانش اظهار کرد: «هر

است و باید مراحل اداری و مصوبه دولت طی می‌شد که شده، حالا هم کار اقتصادی در جریان است و با وجود شرایط و مشکلات، امیدواریم هر چه زودتر نتیجه بدهد.»

ظفرقندی همچنین با تأکید بر اینکه تلاش وزارتخانه این بوده تا

تحلیل جامع مخالفت با انتقال شرکت توزیع نیروی برق جنوب استان کرمان:

چالش‌های مالی، حقوقی، پرسنلی و زیرساختی

برق دارای ساختار سهامی خاص هستند. بنابراین، تصمیم‌گیری برای انتقال یا تغییرات عمده در مورد آنها، خارج از چارچوب اختیارات مستقیم وزارت نیرو و در حیطه اختیارات مجامع عمومی سهامداران قرار دارد. این یک مانع حقوقی اساسی برای اجرای شتابزده این طرح است.

۵. مخالفت گسترده مردمی و هشدار درباره تبعات اجتماعی

این طرح با موجی از مخالفت‌های مردمی و رسانه‌ای در سطح استان روبرو شده است. رسانه‌های شانزده شهرستان در مناطق غربی، شرقی و جنوبی استان (از جمله سیرجان، بافت، بم، کهنوج و...) به‌طور جدی با آن مخالفت کرده‌اند. این مخالفت‌ها نشان‌دهنده عدم اقبال افکار عمومی و نگرانی از تمرکزگرایی و تبعیض در توزیع امکانات است. برخی رسانه‌های محلی وابسته با انتشار مطالب جهت‌دار، فضایی را ایجاد کرده‌اند که می‌تواند به تفرقه و تبعات اجتماعی ناخواسته دامن بزند.

جمع‌بندی نهایی

با توجه به مجموعه دلایل ارائه‌شده در ابعاد مالی (هزینه‌های سرسام‌آور و خطر ورشکستگی)، حقوقی (مغایرت با قانون کار و محدودیت‌های ساختار سهامی)، پرسنلی (نبود زیرساخت و مخالفت نیروی متخصص) و فنی (مشکلات انتقال زیرساخت‌های حیاتی)، به وضوح مشخص می‌شود که اجرای طرح انتقال شرکت توزیع نیروی برق جنوب استان کرمان به جیرفت، اقدامی شتابزده، پرهزینه و فاقد پشتوانه کارشناسی است. بهترین گزینه برای حفظ ثبات، کارایی و انسجام درونی، نگهداری مدیریت و ساختار شرکت در شهر کرمان و تمرکز بر ارتقای کیفیت خدمات‌رسانی به صورت عادلانه در سراسر حوزه تحت پوشش، از جمله شهرستان جیرفت، است.

از این طرح ناراضی هستند و اجرای آن می‌تواند منجر به مهاجرت نیروهای نخبه، فنی و متخصص به سایر شرکت‌ها یا استان‌ها شود و خلأ جبران‌ناپذیری ایجاد کند.

۳. عدم توجیه اقتصادی و خطر ورشکستگی

از منظر درآمدزایی، انتقال این شرکت به منطقه جیرفت می‌تواند آن را به ورشکستگی سوق دهد. شهرستان‌های جیرفت و عنبرآباد از تعرفه‌های ترجیحی و پایین‌تر گرمسیری برخوردارند. همچنین وجود تعداد زیادی چاه کشاورزی با تعرفه‌های خاص، درآمد خالص شرکت را به شدت کاهش می‌دهد. ترکیب این کاهش درآمد با افزایش هزینه‌های عملیاتی و لجستیکی، شرکت را در آینده‌ای نزدیک با بحران مالی جدی مواجه خواهد کرد.

۴. محدودیت‌های قانونی و ساختاری

نکته‌ای کلیدی که وزیر نیرو نیز بدان اشاره کرده، ماهیت حقوقی این شرکت‌ها است. شرکت‌های توزیع

نیروی انسانی متخصص آن، آسیب می‌زند.

• فقدان امکانات و زیرساخت‌های پشتیبانی: نبود زیرساخت‌های توسعه شهری مناسب در جیرفت و عدم وجود امکانات سازمانی نظیر خودرو و منزل سازمانی (چه در مالکیت دولت و چه بخش خصوصی) جهت اسکان و ایجاد رضایت‌مندی در پرسنل، عملاً جابجایی را با مشکل مواجه می‌سازد. این امر به‌ویژه برای خانواده‌هایی که در کرمان مستقر هستند، غیرعملی و مشقت‌بار خواهد بود.

• تعارض با قوانین کار و تأمین اجتماعی: اجبار پرسنل به تغییر محل کار، در تعارض مستقیم با ماده ۲۸ قانون کار و تأمین اجتماعی قرار دارد که هرگونه تغییر در شرایط کار (از جمله محل انجام وظیفه) را منوط به توافق طرفین می‌داند. این اقدام می‌تواند به اعتراضات و شکایات قضایی گسترده پرسنل منجر شود.

• خطر خروج نخبگان: خانواده پنج هزار نفری شرکت

در پی سفر اخیر دکتر عباس علی‌آبادی، وزیر نیرو، به جنوب استان کرمان، طرح پیشنهادی برخی رسانه‌ها و نماینده جیرفت و عنبرآباد مبنی بر انتقال مرکز این شرکت به جیرفت، با مخالفت‌های جدی و استدلال‌های محکم و چندبعدی مواجه شده است. این تحلیل نشان می‌دهد که انجام این انتقال نه تنها فاقد توجیه اقتصادی و کارشناسی است، بلکه می‌تواند تبعات گسترده‌ای در ابعاد مختلف به همراه داشته باشد.

۱. مغایرت با سیاست‌های کلان دولت و چالش‌های مالی

در شرایطی که دولت سیاست کوچک‌سازی، کاهش تصدی‌گری و صرفه‌جویی در هزینه‌های عمومی را در پیش گرفته است، هرگونه انتقال و ایجاد ساختارهای جدید اداری، بار مالی اضافی بر بیت‌المال تحمیل می‌کند. این هزینه‌ها در دو بخش قابل تفکیک است:

• هزینه‌های مستقیم و لجستیکی: جابجایی مرکز شرکت به جیرفت، باعث افزایش چشمگیر هزینه‌های رفت‌وآمد مدیران، کارشناسان، پیمانکاران و بازرسان برای جلسات با نهادهای کلیدی مستقر در مرکز استان (مانند استانداری و بانک‌ها) خواهد شد. این امر شامل هزینه‌های مأموریت، اقامت و حمل‌ونقل تجهیزات و مدارک می‌شود که در طول سال به رقمی قابل توجه بالغ می‌گردد.

• هزینه‌های استقرار زیرساخت‌های حیاتی: شرکت توزیع برق برای فعالیت روزانه نیازمند مرکز داده (Data Center)، خطوط ارتباطی پایدار، سیستم‌های دیسپاچینگ، مانیتورینگ و کنترل زیرساخت‌های امنیت سایبری است. انتقال این زیرساخت‌های حساس، علاوه بر هزینه‌های سنگین اولیه، خطر وقفه در سرویس‌دهی و قطعی‌های گسترده را به همراه دارد.

۲. چالش‌های نیروی انسانی و تعارضات حقوقی

این انتقال به یکی از مهم‌ترین دارایی‌های شرکت، یعنی